

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 450/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. G., P., zastúpeného advokátkou Mgr. D. V., S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 815/94 a sp. zn. D 1564/94 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. G. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2012 doručená sťažnosť MUDr. M. G. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 815/94 a sp. zn. D 1564/94.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že:

„(...) Keď bolo prejednávané dedičské konanie po poručiťovi J. G., v roku 1962, na štátnom notárstve v P., postupovalo podľa vtedy platného zákona č. 141/1951 Zb. z. Podľa tohto zákona, mohol preberať poľnohosp. pôdu, alebo lesy, iba jeden z dedičov.

Môj už nebohý otec požiadal o vyrovnanie ukrátených dedičských podielov, podľa zákona č. 293/1992.

Bolo zistené, že nedošlo k riadnemu prejednaniu dedičstva, a preto Okresný súd v Považskej Bystrici súdne konanie zastavil a mal byť spisový materiál odstúpený dedičskému oddeleniu na riadne prejednanie dedičstva. S tým súhlasil aj môj už nebohý otec, aj jeho sestra. Prejednaním dedičstva bola poverená notárka JUDr. Z. B., ako súdna komisárka. Pôvodné konanie ŠN D 246/62 dostalo nové označenie, D 1564/94. Na čísle listu 1-11 je uvedený pôvodný spisový materiál D 246/62, číslo listu 12, je uznesenie 7C 815/94. Na č. listu 13 je poverenie pre JUDr. Z. B. a na č. listu 14, je poverenie pre JUDr. A. H., dodatočne prejednať novoobjavený majetok, po J. G., ktorý v pôvodnom dedičskom konaní, nebol prejednaný. Dňa 12. 09. 1995 bol spisový materiál D 1564 vyžiadaný zrejme sudkyňou L. a u nej uložený až do roku 2000. Teda konala v rozpore so zákonom a spis u seba ukrývala.

V roku 1996 zomrela sestra nebohého otca. Dedičstvo po nej prejednávala notárka JUDr. A. H. Notárke nebolo zo strany súdu predložené uznesenie č. 7C 815/94 a dedičia po M. J. neupovedomili notárku o existencii citovaného uznesenia. Tak bol pripojený aj celý majetok po neb. J. G., ktorý nebol riadne prejednaný.

Tak sa stalo, že otec zostal nemajetným. Zomrel 3. marca 1998. Veľmi zle znášal, že bol o nehnuteľnosti po svojom otcovi, ktorých bol tiež spoludedičom, ukrátený. Je nesporné, že táto udalosť urýchlila jeho smrť.

Z uvedeného je nesporné, že zo strany Okresného súdu v Pov. Bystrici došlo k úmyselnému porušovaniu zákonov, a k mareniu vykonateľnosti právoplatného súdneho uznesenia. Sťažovateľ sa dostal do psychického tlaku. Stratil som dôveru v spravodlivosť súdov.

Zdravotný stav sťažovateľa je vážne poškodený, a to práve zo stresov, zo zdĺhavých a nespravodlivých súdnych konaní ako aj nečinnosti. Ved' len súdne trovy a iné poplatky, dosiahli sumu 100 000,- Sk. Túto nespravodlivosť riešil sťažovateľ alkoholom.

Tým stratil možnosť pracovať ako chirurg.

Otec sťažovateľa predčasne zomrel. Sťažovateľ je presvedčený, že Okresný súd v Považskej Bystrici vzhľadom k jeho veku, čaká na jeho smrť. Tým by jeho nezákonné praktiky zostali nepotrebané.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že tu bolo porušené základné ľudské právo sťažovateľa, garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď po 15 tich rokoch nie je ukončené pojednávanie v dedičskom konaní o vyrovnaní dedičských podielov na základe zák. č. 293/1992 Zb. z. a nie je ukončené ani dedičské konanie novoobjaveného majetku v katastri obce P.

Záverom navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nález:

Základné právo sťažovateľa, MUDr. M. G.(...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené.

Okresnému súdu v Považskej Bystrici v konaní č. k. 7C 815/94 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi MUDr. M. G.(...) Ústavný súd priznáva primerané zadosťučinenie, najmä za dehonestáciu a degradovanie jeho osoby, v sume 100 000 €, ktorú sumu je povinný vyplatiť mu Okresný súd v Považskej Bystrici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia.

Okresný súd v Považskej Bystrici, je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia, MUDr. M. G., ktoré pozostávajú z dvoch úkonov, á 691 € a 7,63 režijný paušál, dva krát, t.j. 1397,26 €, na účet právneho zástupcu Mgr. D. V., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 815/94 a sp. zn. D 1564/94.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa sťažovateľ „dozvedel“ o zbytočných priet'ahoch, teda o „inom zásahu“ okresného súdu, ktorého označil za účastníka tohto konania. Samotný sťažovateľ k tejto ústavnej sťažnosti priložil uznesenie okresného súdu č. k. 7 C 815/94-28 z 9. augusta 1994, z ktorého vyplýva, že napadnuté konanie sp. zn. 7 C 815/94 bolo právoplatne zastavené už 12. septembra 1994. Rovnako z priloženého listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 1520/09 zo 6. augusta 2009, ktoré bolo adresované sťažovateľovi vyplýva, že „(...) dňa 14. 3. 2003 MUDr. M. G. podal návrh (č. l. 49), ktorý bol posúdený ako návrh na PREJEDNANIE DEDIČSTVA po J. G. (ide o návrh, ktorý bol v spise 5Nc 56/03 vybavený prevodom do D 1564/94; bola mu pridelená nová sp. zn. 10D 162/05). Konanie o tomto návrhu bolo ZASTAVENÉ pre prekážku res iudicata (č. l. 88 spisu)“. Z uvedeného prípisu vyplýva, že sťažovateľ sa aj o zastavení napadnutého konania sp. zn. D 1564/94 dozvedel najneskôr prevzatím uvedeného listu, teda už v roku 2009. Pretože predmetná sťažnosť bola podaná na ústavnom súde v čase (11. apríla 2012), keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2012